Pregaria.cat

Entrada

Esperança compromesa

Per MarinaS el dj., 08/01/2026 - 09:00

Les comunitats del Casal Loiola començàvem l'any litúrgic fent present que l'Advent és un temps d'espera, però no d'una "espera quieta, sinó d'una espera que desperta, transforma i compromet". També ens preguntàvem "si realment estem preparant el camí perquè el Senyor trobi un món més digne, més fratern més humà" (Advent - Casal Loiola).

Si ja identificàvem força situacions que clàmen justicia, encara se n'han afegit d'altres segons avançaven els dies cap al Nadal i durant les festes.

Aquest Nadal, moltes persones s'han mobilitzat arran del desallotjament de l'antic institut B9 de Badalona, on 400 persones van ser abocades a la intemperie. Davant la desesperació dels germans, hi ha hagut mans que s'han obert a l'acció: cuinant, repartint menjars, facilitant desplaçaments, recollint roba d'abric i mantes i inclus oferint una llar on acollir. Igualment entitats socials, tot i les resistències i pals a les rodes, han buscat fórmules per oferir alternatives habitacionals, serveis i suport.

El fruit de l'espera d'Advent, la vinguda de Jesús, no és la pau absoluta entesa com a tranquil·litat impertorbable. És una obertura d'esperança que alimenta els nostres cors per seguir impulsant la nostra fe i sembrant justicia enmig d'un món meravellós i humanament erràtic.

Amb el canvi d'any semblava que teníem una segona oportunitat per arribar al món ideal: "Any nou, vida nova". Tanmateix, el simbolisme del canvi de número en el nostre sistema de dates, tampoc ens ha dut a una nova realitat. Iniciem l'any amb el cor encongit per la incertesa sobre Veneçuela, mentre arrosseguem tants altres conflictes, vulneracions de drets humans i injustícies d'anys enrere.

Lluny d'aquesta imatge ingènua del Nadal i les festes com a moment idil·lic que ens projecten les pel·lícules, els anuncis i moltes nadales, jo m'he quedat aquest any amb una nadala flamenca rondant pel cap i la pregària: "Su carita divina". Anuncia l'arribada de Jesús, la divinitat en mig nostre, alhora que ens anticipa el dolor de Divendres Sant. En el rostre del nadó ja s'hi intueix la corona d'espines. Em porta a endinsar-me en el misteri de l'Amor que ens transmet Jesús, en la proposta de Déu per al món i en la seva crida perquè siguem col·laboradors.

"Entre la profecia i la vida hi ha el nostre compromís concret" Cal "entrar en aquesta tensió fecunda: confiar en la promesa de Déu i, alhora, assumir que la justícia del Regne comença sempre pels nostres gestos" (Advent - Casal Loiola).

Ara que entrem de nou en el temps ordinari, en aquestes cinc setmanes entre el Nadal i Quaresma, aprofitem per tenir present aquesta unió compromesa entre l'esperança i el dolor, obrint espais on es pugui fer present el Regne amb senzillesa i convenciment.

(Imatge: de hosny salah)